DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 7 december 2000 *

I mål C-482/98,

Republiken Italien, företrädd av professor U. Leanza, chef för utrikesministeriets avdelning för diplomatiska tvister, i egenskap av ombud, biträdd av O. Fiumara, avvocato dello Stato, delgivningsadress: Italiens ambassad, 5, rue Marie-Adélaïde, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren E. Traversa, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 98/617/EG av den 21 oktober 1998 om att neka Italien bemyndigande att vägra medge befrielse

* Rättegångsspråk: italienska.

för vissa produkter som är befriade från punktskatt enligt rådets direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 295, s. 43),

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna D.A.O. Edward och M. Wathelet (referent),

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid förhandlingen den 18 maj 2000,

och efter att den 15 juni 2000 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Republiken Italien har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 31 december 1998, med stöd av artikel 173 första stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 första stycket EG i ändrad lydelse) väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 98/617/EG av den 21 oktober 1998 om att neka Italien bemyndigande att vägra medge befrielse för vissa produkter som är befriade från punktskatt enligt rådets direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 295, s. 43, nedan kallat det ifrågasatta beslutet).

Gemenskapsrättsliga bestämmelser

Reglerna om punktskatter

2 Rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, s. 21; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 100) innehåller ett avsnitt V, vilket gäller beskattning av etylalkohol.

3 Enligt artikel 19.1 i direktiv 92/83 är punktskatten på etylalkohol i princip tvingande och enligt artikel 21 i nämnda direktiv skall den bestämmas per

hektoliter ren alkohol beräknad vid en temperatur av 20°C enligt en skattesats som i allmänhet är densamma för alla varor som beläggs med denna punktskatt.

4 Förutom undantag från denna princip föreskrivs i direktiv 92/83 vissa skattebefrielser, vilka oftast är avsedda att neutralisera inverkan av punktskatter på alkohol när denna är en mellanprodukt avsedd för framställning av andra varor inom handel eller industri.

5 I artikel 27.1, 27.3, 27.4 och 27.5 i direktiv 92/83 föreskrivs följande:

"1. Medlemsstaterna skall befria de varor som omfattas av detta direktiv från den harmoniserade punktskatten på villkor som de skall fastställa i syfte att säkerställa en riktig och smidig tillämpning av sådan befrielse och förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk i följande fall:

a) Varorna distribueras i form av alkohol som blivit fullständigt denaturerad i enlighet med någon medlemsstats krav, sedan dessa i föreskriven ordning blivit anmälda och godkända i enlighet med punkterna 3 och 4 i denna artikel; denna befrielse skall ske på villkor att bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG tillämpas på kommersiella flyttningar av fullständigt denaturerad alkohol.

b) Varorna är denaturerade i enlighet med någon medlemsstats krav och används vid tillverkningen av en vara som inte är avsedd för konsumtion.

...

3. Före den 1 januari 1993 och tre månader före varje avsedd senare förändring i nationell lagstiftning skall varje medlemsstat till kommissionen tillsammans med all relevant information lämna uppgift om de denatureringsämnen som den har för avsikt att använda vid tillämpningen av punkt 1 a. Kommissionen skall översända meddelandena till de övriga medlemsstaterna inom en månad efter mottagandet.

4. Om varken kommissionen eller någon medlemsstat inom två månader efter det att de övriga medlemsstaterna underrättats har begärt att ärendet tas upp i rådet, skall rådet anses ha godkänt de anmälda denatureringsprocesserna. Om någon invändning reses inom denna frist, skall beslut fattas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 24 i direktiv 92/12/EEG.

5. Om en medlemsstat finner att en vara som har blivit skattebefriad enligt punkt 1 a eller 1 b ovan ger upphov till skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, får den vägra medge befrielse eller återkalla den nedsättning som redan beviljats. Medlemsstaten skall genast underrätta kommissionen. Kommissionen skall översända anmälan till de övriga medlemsstaterna inom en månad efter

mottagandet. Slutligt beslut skall sedan fattas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 24 i direktiv 92/12/EEG. Medlemsstaterna är inte förpliktade att ge ett sådant beslut retroaktiv verkan."

6 Artikel 24 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57) har följande lydelse:

"1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för punktskatter, nedan betecknad som 'kommittén'. Kommittén skall vara sammansatt av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

...

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som anges i artikel 148.2 i fördraget. Ordföranden får inte rösta.

4. a) Kommissionen skall besluta om de föreslagna åtgärderna om de är förenliga med kommitténs yttrande.

b) Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller i avsaknad av dess yttrande, skall kommissionen genast lämna rådet ett förslag till åtgärder. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att saken hänsköts till rådet, skall kommissionen införa de föreslagna åtgärderna, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

..."

7 I artikel 27.1 a i direktiv 92/83 föreskrivs att skattebefrielsen skall ske på villkor att bestämmelserna i direktiv 92/12 tillämpas. Det framgår av artikel 7.4 i detta direktiv att punktskattebelagda varor som redan släppts fria för konsumtion i avgångsmedlemsstaten och som flyttas mellan olika medlemsstaters territorier skall åtföljas av ett ledsagardokument som upptar de väsentliga uppgifterna i det dokument som avses i artikel 18.1 i direktiv 92/12.

8 Denna bestämmelse har genomförts genom kommissionens förordning (EEG) nr 3649/92 av den 17 december 1992 om förenklade ledsagardokument vid flyttning inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion i den avsändande medlemsstaten (EGT L 369, s. 17; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 111).

9 Artikel 5 i förordning nr 3649/92 har följande lydelse:

"Det förenklade följedokumentet skall också användas för att medfölja kommersiella inomgemenskapliga transporter av helt denaturerad sprit i enlighet med artikel 27.1 a i rådets direktiv 92/83/EEG."

10 Av denna bestämmelse följer att transporter av helt denaturerad sprit inte omfattas av skyldigheten att använda det ledsagardokument för flyttning av varor med punktskatteuppskov — nämligen de varor för vilka skyldigheten att erlägga skatt ännu inte har uppfyllts — som avses i artikel 18.1 i direktiv 92/12. Detta dokument beskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 2719/92 av den 11 september 1992 om ledsagardokument för flyttning av varor med punktskatteuppskov (EGT L 276, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 70).

Reglerna om kosmetika

11 Enligt artikel 5 i rådets direktiv 80/232/EEG av den 15 januari 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om de nominella vikter och volymer samt volymer för behållare som är tillåtna för vissa färdigförpackade varor (EGT L 51, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 217) har detta direktiv till syfte att hindra medlemsstaterna från att "vägra, förbjuda eller begränsa marknadsföring eller försäljning av färdigförpackade varor som uppfyller kraven i detta direktiv, på grund av deras nominella mängd i fråga om färdigförpackningar som nämns i bilaga 1...".

12 Med stöd av artikel 2 i direktiv 80/232 fastställs i bilaga 1, för var och en av de varor som avses i artikel 1, "nominella mängder för innehållet i färdigförpackningar". I punkt 7 i ovannämnda bilaga 1, benämnd "Kosmetika: Skönhets- och toalettartiklar" finns en punkt 7.4, som gäller alkoholbaserade produkter som innehåller mindre än 3 volymprocent naturlig eller syntetisk parfymolja och mindre än 70 volymprocent ren etylalkohol: aromatiskt vatten, hårlotion, preshave och after-shave lotion.

13 I rådets direktiv 76/768 av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter (EGT L 262, s. 169; svensk specialutgåva, område 13, volym 5, s. 198), i dess lydelse enligt rådets direktiv 93/35/EEG av

den 14 juni 1993 (EGT L 151, s. 32, svensk specialutgåva, område 13, volym 24, s. 74, nedan kallat direktiv 76/768) definieras i artikel 1.1 en kosmetisk produkt som

"ämnen eller beredningar som är avsedda att appliceras på olika yttre partier av människokroppen (överhud, hår och hårbotten, naglar, läppar och yttre könsorgan) eller på tänder och slemhinnor i munhålan i uteslutande, eller huvudsakligt, syfte att rengöra eller parfymera dem eller förändra deras utseende och/eller korrigera kroppslukt och/eller skydda dem eller bibehålla dem i gott skick."

14 Artikel 3 i direktiv 76/768 har följande lydelse:

"Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att endast sådana kosmetiska produkter som motsvarar kraven i detta direktiv och dess bilagor släpps ut på marknaden."

15 I artikel 6.2 i direktiv 76/768 stadgas följande:

"Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att ordalydelsen och användningen av namn, varumärken, bilder eller andra tecken, figurativa eller andra, som används på etiketter, i varupresentation eller i reklam för kosmetiska produkter inte tillåts antyda någon egenskap som produkterna i fråga inte besitter."

16 I artikel 12.1 i direktiv 76/768 föreskrivs följande:

"Om en medlemsstat på grundval av en utförlig motivering konstaterar att en kosmetisk produkt trots att den motsvarar kraven i detta direktiv kan utgöra en hälsorisk, kan den provisoriskt förbjuda utsläppandet på marknaden av denna produkt inom sitt territorium..."

Bakgrunden till tvisten

Republiken Italiens begäran om bemyndigande att vägra medge befrielse

17 I juni och juli 1997 anmälde den italienska skatteförvaltningen ministerdekret nr 524 av den 9 juli 1996 (*GURI* nr 237 av den 9 oktober 1996) till kommissionen. I detta dekret fastställs vissa krav som alkoholhaltiga varor skall uppfylla för att de skall kunna beviljas sådan punktskattebefrielse som avses i artikel 27.1 b i direktiv 92/83, krav som fastställts för att förhindra det missbruk som sådan befrielse kan leda till.

18 Enligt detta dekret skall sådan denaturerad alkohol som används vid tillverkningen av parfymer och annan kosmetika vara ren alkohol och inte restalkohol. Vidare skall alkoholhalten inte överstiga 40 procent för vissa produkter för hushållsbruk, såsom flytande rengöringsmedel, flytande bonvax och insektsmedel.

19 Det påpekades att dessa krav avspeglade de ifrågavarande produkternas normala sammansättning och hade till syfte att undvika att varor som avsiktligt beretts på

ett avvikande sätt oberättigat kunde omfattas av det förfarande för denaturering, flyttning och magasinering som föreskrivs för vissa kategorier av varor. Särskilt vad fråga om kosmetika var det fråga om att förhindra att — såsom redan hade skett i vissa fall — produkter som marknadsfördes som parfymer utan att besitta dessas egenskaper, om de innehöll alkohol med en lägre denatureringsgrad, i praktiken skulle kunna ersätta varor för masskonsumtion, vilka normalt innehåller sådan helt denaturerad alkohol som åsyftas i artikel 27.1 a i direktiv 92/83. Helt denaturerad alkohol ger emellertid bättre garantier i fråga om förebyggande av skatteflykt, såväl på grund av den högre denatureringsgraden som på grund av de strängare förfarandena för flyttning och lagring.

20 För att kunna förstå de överväganden som ligger bakom de italienska bestämmelserna är det nödvändigt med en beskrivning av tekniken för denaturering och den därmed förbundna risken för skatteflykt.

21 Det framgår av den italienska regeringens replik att denaturering är en process som syftar till att göra alkoholen giftig för att den inte skall kunna förtäras eller återvinnas för användning som livsmedel.

22 Enligt denatureringsmetoden skall — vid framställning av rengöringsmedel — det allmänna denatureringsämne som godkänts av staten användas. Detta medel är en högtoxisk stabilisator i produkten som förhindrar kemisk återvinning av denaturerad alkohol till drickbar alkohol.

23 Även om parfymer också är punktskattebefriade, skapar de ett särskilt problem. I detta fall kan nämligen endast parfymerade, milda specialdenatureringämnen användas. Eftersom restalkohol är illaluktande och innehåller restprodukter från

destillationen — såsom giftiga aldehyder, ketoner och metanol — som inte kan användas på ansikte, hud eller slemhinnor, måste alkohol av god kvalitet användas för framställning av parfym.

24 Även om den alkohol som används i parfym har en låg denatureringsgrad och denna alkohol därmed är lätt att återvinna, kommer den ändå inte att återvinnas, eftersom detta förfarande inte skulle vara lönsamt med hänsyn till kostnaden för ren alkohol. Samma tillvägagångssätt skulle däremot vara lönsamt om bestämmelserna medgav användning av restalkohol för framställning av en parfym.

25 Enligt den italienska regeringen utgör därför skyldigheten att använda ren alkohol vid framställningen av parfymer och kosmetika ett medel i kampen mot smuggling och skatteundandragande.

26 Den italienska skatteförvaltningen förklarade i sin begäran att det i Italien hade förekommit ett fall där en produkt som framställts av restalkohol och parfymerats lätt, vilken av tillverkaren betecknades som en kosmetisk produkt men marknadsfördes som en produkt för rengöring av föremål och därmed i praktiken som ersättning för sådan fullständigt denaturerad alkohol som avses i artikel 27.1 a i direktiv 92/83, utan att produkten omfattades av de strängare bestämmelserna om denaturering eller förflyttnings- och lagringsförfaranden som föreskrivs för den sistnämnda produkten.

27 Följaktligen begärde den italienska förvaltningen att få bemyndigande att vägra medge befrielse från punktskatter för produkter som avses i artikel 27.1 b i nämnda direktiv vilka, eftersom de inte hade de ovan angivna särdragen, kunde ge upphov till skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk.

28 Kommissionen antog det ifrågasatta beslutet om avslag på Italiens begäran med stöd av artikel 27.5 i direktiv 92/83.

29 Kommissionen motiverade sitt beslut på följande sätt:

"...

(11)Följande kan sägas om de skäl som Italien anför för att vägra att medge befrielse för kosmetiska produkter (parfymer) innehållande oren alkohol. Användandet av billig oren alkohol för tillverkningen av varor enligt artikel 27.1 b kan inte anses orsaka skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, framför allt därför att oren alkohol dels utgör en ringare risk för felaktig användning, dels därför att artikel 27.1 b på intet sätt är begränsad till dyra varor, oberoende av om kosmetiska produkter av oren alkohol är billigare eller ej. De olikartade varor som omfattas av artikeln kan nämligen variera väldigt mycket i pris. Dessutom finns det ingenting i direktivet som kräver att produkter som är befriade enligt artikel 27.1 b (som ju inte är avsedda för mänsklig konsumtion) måste utvinnas ur ren alkohol.

(12)Dessutom omfattar artikel 27.1 b varken uteslutande, eller ens i huvudsak, kosmetiska produkter, utan även produkter som bland annat används för rengöringsändamål. Att varor som deklarerats som kosmetisk produkt används för rengöring kan därför inte påverka deras klassificering enligt 27.1 b och kan inte tolkas som skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk. Ännu tydligare blir detta om man tar hänsyn till att det i vissa

medlemsstater inte är ovanligt att eau-de-cologne och liknande används för icke-kosmetiska ändamål såsom rengöring. Den omständighet att även varor i form av 'fullständigt denaturerad' alkohol enligt artikel 27.1 a kan användas för sådana ändamål har ingen betydelse.

(13) Det som sagts ovan gäller också för det särskilda fall som anförs av Italien och som rör varor som ankom till destinationsorten deklarerade som denaturerade enligt de italienska bestämmelserna, men som inte uppfyllde renhetskravet. Dessutom gäller följande:

i) Flyttningar av varor enligt artikel 27.1 b bör vara helt befriade från formaliteter och inte kräva några deklarationer,

ii) det räcker att någon medlemsstats krav uppfylls, och

iii) det faktum att varorna i ursprungsmedlemsstaten har övergått till fri omsättning inom gemenskapen visar att de uppfyller den medlemsstatens krav, eftersom det på gemenskapsnivå inte fastställts några denatureringsmetoder för produkter enligt artikel 27.1 b.

(14) Det som sagts ovan gäller också parfym som befriats enligt artikel 27.1 b och som denaturerats enligt bestämmelserna i andra medlemsstater, men som inte uppfyller Italiens villkor, enligt vilket de måste ha utvunnits ur ren alkohol. Dessutom har ju Italien påpekat att inget sådant fall förekommit.

(15) Liknande gäller för Italiens vägran att medge befrielse för vissa hushållsprodukter, där Italien bara har påpekat att skälen för detta liknar dem som gäller för kosmetiska produkter, att det inte förekommit några klagomål och att den normala handeln inte påverkas av Italiens villkor för befrielsen.

(16) Vidare har Italien inte visat att någon av de produkter för vilka landet vägrar att medge befrielse faktiskt givit upphov till skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk. Inte heller har någon annan medlemsstat, där det i de flesta fall tillämpas mycket högre punktskattesatser än i Italien, meddelat några problem med skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk på grund av att dessa produkter befriats."

Talan om ogiltigförklaring

30 Republiken Italien har till grund för sin talan åberopat att kommissionen gjort sig skyldig till ett åsidosättande av och en felaktig tillämpning av artikel 27.1 a, 27.1 b och 27.5 i direktiv 92/83 samt av artikel 1 i direktiv 76/768 och av punkt 7.4 i bilaga 1 till direktiv 80/232. Republiken Italien har dessutom åberopat "felaktiga förutsättningar", slutledningsfel och otillräcklig motivering i det ifrågasatta beslutet.

31 Republiken Italien har för det första anfört att de olika system som upprättas genom artikel 27.1 a och 27.1 b i direktiv 92/83 har ett nära samband med de olika typerna av produkter, så till vida att förfarandena för denaturering har utarbetats med tanke på deras olika ändamål. Därför måste varje produkt klassificeras korrekt, efter sin sammansättning och användning, för att undvika att den på ett sätt som innebär missbruk undandras det strängare kontrollsystem

som den normalt skulle omfattas av. Om en sådan klassificering inte sker kan statskassan lida skada och de ekonomiska aktörerna kan drabbas av konkurrenssnedvridningar.

32 Republiken Italien har för det andra anfört att försöket att oberättigat omfattas av ett förmånligare kontrollsystem än det som normalt är tillämpligt utgör ett missbruk i den mening som avses i artikel 27.1 och 27.5 i direktiv 92/83, vilket medlemsstaterna har rätt att bekämpa.

33 En annan uppfattning skulle — i strid med principen om ändamålsenlig verkan — begränsa begreppet missbruk till de i den ovannämnda bestämmelsen i direktiv 92/83 angivna begreppen skatteflykt och skatteundandragande, vilka endast omfattar beteenden som syftar till att få skatteobjektet att undgå beskattning.

34 För det tredje krävs det inte, för att medlemsstaterna skall kunna vidta åtgärder för att förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, att det först har fastställts att sådana beteenden föreligger. Det är tillräckligt att det finns en risk för sådana beteenden.

35 Republiken Italien har i detta avseende gjort gällande att det i den italienska versionen av artikel 27 i direktiv 92/83 talas om ett krav på att "förebygga" skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk (artikel 27.1) och "möjligheten" till skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk (artikel 27.5). Som svar på kommissionens invändning att dessa begrepp enbart förekommer i den italienska versionen av direktivet har den italienska regeringen anfört att det är denna version som är giltig. Dessa begrepp återspeglar i vilket fall som helst enbart innebörden i artikel 27.1, enligt vilken medlemsstaterna har befogenhet att föreskriva villkor för att förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk.

36 Republiken Italien har för det fjärde gjort gällande att kommissionen har åsidosatt direktiv 76/768 genom att i punkt 12 i det ifrågasatta beslutet hävda att den omständigheten att kosmetiska produkter används för rengöring inte kan påverka deras klassificering enligt artikel 27.1 b i direktiv 92/83. Det framgår nämligen av artikel 1 i direktiv 76/768 att kosmetiska produkter uteslutande eller huvudsakligen skall användas på kroppen.

37 Republiken Italien har tillagt att kommissionen, genom att neka bemyndigande att förbjuda sådan skattebefrielse som föreskrivs i artikel 27.1 b i direktiv 92/83 för produkter som utges för att vara "parfymer", men som tillverkas av restalkohol, inte har beaktat det faktum att direktiv 80/232, närmare bestämt punkt 7 i bilaga 1, föreskriver att ren alkohol skall användas, åtminstone vid framställningen av vissa typer av kosmetika.

38 Republiken Italien har för det femte hävdat att sådan fullständigt denaturerad alkohol som avses i artikel 27.1 a i direktiv 92/83 vid transporter skall åtföljas av det förenklade följedokument som föreskrivs i artikel 5 i förordning 3649/92, medan alkohol som denaturerats med en metod som godkänts av en medlemsstat, som nämns i artikel 27.1 b i direktiv 92/83, vid transporter skall åtföljas av det ledsagardokument för flyttning av varor med punktskatteuppskov som föreskrivs i förordning nr 2719/92. Enligt sökanden går rätten till skattebefrielse förlorad om sådana dokument saknas.

39 Republiken Italien har för det sjätte anfört att sådan skattebefrielse som föreskrivs i artikel 27.1 b i direktiv 92/83 avser denaturerad alkohol som redan använts för att framställa en produkt som inte är avsedd för konsumtion. Om den inte redan har använts kan alkohol som denaturerats på detta sätt inte komma i åtnjutande av nämnda skattebefrielse och skall anses som en produkt som omfattas av systemet för punktskatteuppskov.

Domstolens bedömning

De fyra första grunderna

40 Det skall inledningsvis påpekas att det framgår av lydelsen av artikel 27.1 a och 27.1 b i direktiv 92/83 att det beror på denatureringsmetoden om skattebefrielse vägras eller medges.

41 Om denna metod har godkänts på gemenskapsnivå befrias alkoholen från punktskatt enligt artikel 27.1 a. Om däremot alkoholen i en vara som inte är avsedd för konsumtion har denaturerats enligt en i en medlemsstat godkänd metod skall alkoholen befrias från punktskatt enligt artikel 27.1 b. Om denatureringsmetoden inte uppfyller kraven i någon av de metoder som godkänts enligt gemenskapsrätten eller de nationella rättsordningarna kan varan inte befrias från skatt.

42 Följaktligen strider det mot direktiv 92/83 att vägra medge skattebefrielse för en vara som uppfyller de villkor som anges i artikel 27.1 b i detta direktiv, endast därför att det konstateras att dess faktiska ändamål inte överensstämmer med den beteckning som näringsidkaren har givit den. Gemenskapslagstiftaren har varken ansett användning av ren alkohol eller den högsta alkoholhalten utgöra kriterier för att bevilja skattebefrielse.

43 Vad beträffar kosmetika hänvisas det visserligen enbart till ren etylalkohol i punkt 7.4 i bilaga 1 till direktiv 80/232, men en vara som betecknas som kosmetika och som innehåller oren alkohol, varken kan eller skall som påföljd härför undantas från skattebefrielse, om den uppfyller de i artikel 27.1 i direktiv 92/83 fastställda villkoren.

44 Under dessa omständigheter kan således konstateras att en medlemsstats vägran att befria en vara från punktskatt enligt artikel 27.1 i direktiv 92/83, såsom påföljd för åsidosättande av nationella bestämmelser som antagits med tillämpning av ett sådant direktiv om kosmetika som direktiv 76/768, tjänar ett annat syfte än syftet med direktiv 92/83 (se i detta avseende dom av den 2 augusti 1993 i mål C-111/92, Lange, REG 1993, s. I-4677, punkt 22).

45 Däremot kan den berörda medlemsstaten enligt gemenskapsdirektiven om kosmetika förbjuda saluföring av en sådan vara som avses i punkt 42 i förevarande dom och i förekommande fall ålägga de ekonomiska eller till och med straffrättsliga påföljder som föreskrivs i inhemsk rätt. Detsamma gäller det andra villkor som införts genom de italienska bestämmelserna, vilket rör den högsta alkoholhalten i produkter för hushållsbruk.

46 Vad beträffar villkoren för att en medlemsstat enligt artikel 27.5 i direktiv 92/83 skall ha befogenhet att bekämpa skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk i samband med tillämpningen av reglerna om skattebefrielse, förefaller det enligt vissa språkversioner krävas att det på förhand fastställs att sådana beteenden föreligger.

47 Detta är fallet med den franska versionen ("Si un État membre estime qu'un produit qui a fait l'objet d'une exonération en vertu du paragraphe 1 points a) ou b) est à l'origine d'une fraude, d'une évasion ou d'un abus, il peut refuser d'accorder l'exonération ou retirer l'exonération déjà accordée"), den engelska versionen ("If a Member State finds that a product which has been exempted under paragraphs 1 (a) or 1 (b) above gives rise to evasion, avoidance or abuse, it may refuse to grant exemption or withdraw the relief already granted"), den tyska versionen ("Stellt ein Mitgliedstaat fest, dass ein gemäß Absatz 1 a) oder b) befreites Erzeugnis zu Steuerflucht, Steuerhinterziehung oder Missbrauch führt, so kann er die Befreiung versagen oder die bereits gewährte Befreiung zurückziehen") och den spanska versionen ("Si un Estado miembro considera que un producto exento con arreglo a las letra a) o b) del apartado 1 del presente artículo origina fraudes, evasiones o abusos, podrá negarse a conceder una exención o anular la ya concedida e informará inmediatamente de ello a la Comisión").

48 Andra versioner kan däremot tolkas så, att det är tillräckligt att det föreligger en risk för att det uppstår skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk för att medlemsstaterna skall kunna vidta lämpliga åtgärder. Detta är fallet med den portugisiska versionen ("Se um Estado-membro considerar que um produto isento ao abrigo das alíneas a) e b) do no 1 pode suscitar uma eventual fraude, evasão ou utilização indevida, poderá recusar a isenção ou retirar a redução já concedida") och i viss mån den italienska versionen ("Se uno Stato membro viene a sapere che un prodotto che è stato esentato ai sensi del paragrafo 1, lettera a) o b) dà luogo ad eventuale evasione, frode o abuso, tale Stato può rifiutare di concedere l'esenzione o revocare lo sgravio già concesso. Lo Stato membro ne informa immediatamente la Commissione").

49 Enligt domstolens fasta rättspraxis skall, i händelse av skillnader mellan de olika språkversionerna, bestämmelsen i fråga tolkas mot bakgrund av den allmänna systematiken i och syftet med de föreskrifter i vilka den ingår (se bland annat dom av den 24 februari 2000 i mål C-434/97, kommissionen mot Frankrike, REG 2000, s. I-1129, punkt 22).

50 Domstolen konstaterar att det är skattebefrielse som är huvudregeln för de varor som avses i artikel 27.1 a och 27.1 b i direktiv 92/83 och att vägran att medge befrielse utgör ett undantag. Medlemsstaternas befogenhet att fastställa villkor enligt artikel 27.1 i direktiv 92/83 "i syfte att säkerställa en riktig och smidig tillämpning av sådan befrielse och förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk" kan inte påverka den ovillkorliga karaktären av den skyldighet att medge befrielse som föreskrivs i denna bestämmelse (se dom av den 10 juni 1999 i mål C-346/97, Braathens, REG 1999, s. I-3419, punkt 31).

51 Dessutom står de av medlemsstaterna ensidigt vidtagna åtgärderna för att bekämpa skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk under de andra medlemsstaternas och gemenskapens institutioners kontroll enligt artikel 27.5 i direktiv 92/83 jämförd med artikel 24 i direktiv 92/12.

52 Under dessa omständigheter medför den allmänna systematiken i den ifrågasatta regleringen att den berörda medlemsstaten åtminstone måste åberopa konkreta omständigheter som ger stöd åt uppfattningen att det föreligger allvarlig fara för skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk.

53 I förevarande fall innehåller handlingarna i målet inte något som visar att kommissionen, biträdd av kommittén, har överskridit sina befogenheter vid bedömningen av de omständigheter som Republiken Italien har meddelat den.

54 Av det ovan anförda följer att talan inte kan vinna bifall på de fyra första grunder som Republiken Italien har anfört.

Den femte och den sjätte grunden

55 Frågan huruvida den i artikel 27.1 a i direktiv 92/83 nämnda fullständigt denaturerade alkoholen vid förflyttning skall åtföljas av det i artikel 5 i förordning nr 3649/92 nämnda förenklade ledsagardokumentet, medan alkohol som denaturerats enligt en i en medlemsstat tillåten metod som nämns i artikel 27.1 b vid förflyttning skall åtföljas av det ledsagardokument som avses i förordning nr 2719/92 omfattas inte av föremålet för tvisten.

56 Republiken Italien har nämligen inte begärt bemyndigande att vägra medge befrielse för punktskatt för varor som flyttas utan att åtföljas av ledsagardokument. Av denna anledning har kommittén inte undersökt denna situation, vilken nämns endast i förbigående i punkt 13 i i det ifrågasatta beslutet, i samband med det konkreta fallet av "missbruk" som den italienska regeringen åberopade i sin begäran.

57 Under dessa omständigheter ankommer det inte på domstolen att uttala sig i detta avseeende inom ramen för förevarande mål om ogiltigförklaring.

58 Av samma anledning kan domstolen inte pröva frågan huruvida skattebefrielse enligt artikel 27.1 b i direktiv 92/83 endast omfattar alkohol som denaturerats i enlighet med någon medlemsstats krav och som redan har använts vid tillverkningen av en vara som inte är avsedd för konsumtion. Den begäran som Republiken Italien ingav till kommissionen gällde sammansättningen av varor som innehåller alkohol. Följaktligen behövde kommissionen, biträdd av kommittén, inte yttra sig över skattesystemet för sådan denaturerad alkohol som ännu inte använts vid tillverkningen av en vara som inte är avsedd för konsumtion. Vid prövningen av en talan om ogiltigförklaring kan domstolen inte pröva huruvida ett beslut är lagenligt med avseende på en fråga som den institution som fattat detta beslut inte har haft möjlighet att ta ställning till.

59 Talan kan således inte vinna bifall på den femte och den sjätte grunden.

60 Av det ovan anförda följer att talan i sin helhet skall ogillas.

Rättegångskostnader

61 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Italien skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Italien har tappat målet, skall denna stat förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

1) **Talan ogillas.**

2) **Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.**

La Pergola Wathelet Edward

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 7 december 2000.

R. Grass

Justitiesekreterare

A. La Pergola

Ordförande på femte avdelningen